

Publicerad 2020-10-23 02:24 av Krankenhau

(anti)Romantik.

Vit tystnad,

kristaller rasar från öppen himmel

gnisslande läderhudar vaggar i vinden

långsamt dödsbådande, iskallt

löven rasar mot skarens första lager

ljudlöst, dovt, ett långt fall

mullret från ett fjärran kullager

ekot är borta bara knarret från barken

avskalas inom meterradien

lavendelkvällar och vipors serenader

det knastrar i fotstegen

men jag ser ännu inget fagert

att vältra sig i värme, tystnad och reflektionen. Dags att släcka ner och avsluta dessa sista vintrar i dålig
dager.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Krankenhau med Poeter.se id #39603 innehar upphovsrätten